

28.10.2023

Israels sværeste opgave starter efter en eventuel invasion af Gaza

En invasion af Gaza kan næppe undgås. Men hvis Israel ikke skal skabe mere Hamas, end de nedkæmper, følger den største opgave, når de militære ledere har meldt "mission accomplished".

Skrevet af

Jacob Kaarsbo

📞 +4525123486

✉️ jacob@thinkeuropa.dk

Lad det være sagt med det samme: Israel står ikke med gode valgmuligheder efter Hamas' uafrystelige terrorangreb den 7. oktober. Fra start har der i Israel været bred politisk enighed om, at det er bydende nødvendigt at gå militært ind i Gaza, men derfra holder enigheden op. Hvornår? Hvordan? Hvor længe? Og ikke mindst hvordan kommer vi ud? Det er de helt store spørgsmål.

Gidselsituationen er sandsynligvis en væsentlig grund til, at Israel ikke har startet egentlig invasion endnu. Hamas og mindre ekstremistiske grupper som Palæstinensisk Islamisk Jihad holder endnu godt 220 gidsler i Gaza. Det giver et enormt politisk pres. Ifølge seneste måling går 49% af israellerne ind for at holde igen med indtoget. Gidslerne består desuden af mange nationaliteter, hvilket skaber et internationalt pres.

Eskalationsrisikoen spiller sandsynligvis også ind i Israels kalkule. De vil være sikre på, at de har de bedste muligheder for at afskrække Hizbollah og øvrige iransk-støttede militser fra at angribe fra Sydlibanon og Syrien. Israellerne har selv bygget op med kampklare tropper, og de afventer, at to af USA's hangarskibe, USS Gerald R. Ford og USS Dwight D. Eisenhower, ankommer til området. Førstnævnte ankommer denne weekend.

En kompleks og ekstremt farlig militær operation

Der er næppe mange israelere, der nærer illusioner om, hvor kompleks og ekstremt farlig opgaven i Gaza bliver. Når det alligevel efter al sandsynlighed kommer til at ske, skyldes det, at alternativet er værre. Status quo med Hamas i Gaza, der med tiltagende militær støtte fra Iran ønsker at tilintetgøre Israel, er ikke en mulighed. I israelsk perspektiv fører det til endnu mere terror. Hvis invasionen skal undgås, kræver det, at andre melder sig til at afvæbne Hamas. Ingen ønsker at påtage sig den opgave.

De seneste døgn har den israelske hær udført nålestiksangreb ind i Gaza, og det er usikkert, hvor omfattende invasionen bliver. Israel kan næppe besætte hele Gazastriben igen, så det bliver sandsynligvis en langvarig og minutiøs opgave, hvor Gazaby skæres op i mindre bidder og bliver forsøgt rensset for militære stillinger, tunneller osv.

Uanset retorikken fra israelsk side om "eliminering af Hamas" er målet med invasionen at tilintetgøre den militære kapacitet. Der er næppe mange, der forestiller sig, at ideologien og bevægelsen kan fjernes. Selv om den militære del af opgaven er kompleks og ekstremt farlig, er målet opnåeligt. Erfaringerne med bykamp i Mosul i 2017 og år forinden bl.a. i Fallujah i Irak viser, det kan lade sig gøre.

Den sværeste del af opgaven starter efter "mission accomplished"

Skeptikerne står i kø og argumenterer, at det slet ikke vil nytte for Israel at gå ind i Gaza. Det vil skabe mere Hamas. Ikke mindre. Skeptikerne har meget at have argumenterne i, da der er utallige eksempler fra bl.a. Irak og Afghanistan på, at det ikke har fungeret. Det fører dog tilbage til Israels akutte og stigende sikkerhedsproblem. For dem er der ingen anden mulighed for at håndtere de stigende trusler end at fjerne Hamas' militære kapacitet.

Hvis Israel ikke skal skabe mere Hamas, end de nedkæmper, følger den største opgave, når de militære ledere har meldt "mission accomplished". De erfaringer, som de vestlige lande har gjort siden 2001 i bl.a. Afghanistan, Irak, Libyen, Mali og Somalia, vil forhåbentlig komme i spil. Her er det vigtigt at huske, at dårlige erfaringer og fejltagelser ofte er det, man lærer mest af!

Her bliver to forhold helt centrale. For det første skal der skabes en ny politisk realitet i Gaza. Hvordan kommer der en ny og holdbar politisk ledelse? Mange glemmer, at Israel havde besat Gaza indtil 2005, hvor de overdrog ansvaret til Fatah og den palæstinensiske myndighed. I 2007 fordrev Hamas dog reelt Fatah fra Gaza og overtog kontrollen.

For det andet skal der skabes sikkerhed for civilbefolkningen. Der skal etableres sikkerhedsstyrker, der kan modstå det pres, der vil komme fra et Hamas 2.0. Hamas er en statssponsoreret terrorgruppe, der har som mål at tilintetgøre Israel. Ikke mindst Iran vil forsøge at fortsætte den entreprise.

Derfor står det klart, at der skal skabes noget nyt og mere holdbart end efter den israelske tilbagetrækning i 2005. Hvis det skal have nogen som helst mulighed for at lykkes, vil det kræve international tilstedeværelse. Arabiske lande som bl.a. Ægypten, Saudi-Arabien, De Forenede Arabiske Emirater og Marokko vil i givet fald få en nøglerolle med USA og EU i tilbagetrukkede, men vigtige roller. I den forbindelse er

det positivt, at Saudi-Arabiens udenrigsminister Prins Faisal i denne uge i FN meldte klart ud om sit lands engagement.

Usikre måneder

Når Israels landoffensiv for alvor går i gang, går vi en usikker tid i møde. De humanitære konsekvenser for Gazas civilbefolkning vil være enorme. Det vil afføde voldsom kritik, demonstrationer osv., men Israel vil givetvis føle, at det ligger inden for landets ret til selvforsvar, og at Hamas er selve kimen til de civile lidelser.

Hizbollah og de øvrige iransk-støttede militser har svoret at slå sig til kampen, hvis Israel går ind i Gaza. Om det skal opfattes sådan, at Hizbollah vil starte sin egen offensiv fra Sydlibanon og sende en regn af raketter ind over israelske storbyer, er endnu uvist. Det er også muligt, Hizbollah og den øvrige iransk-støttede akse vil finde andre måder at godtgøre truslerne på.

Hvis Hizbollah eskalerer maksimalt, vil vi stå med en storkrig i Mellemøsten. Flere analytikere anfører, at Hizbollah har meget at tabe. De overser dog, at Iran og sekundært Hizbollah ønsker at undgå, at Hamas bliver nedkæmpet militært. Derfor vil eskalationsrisikoen blive bestemt af, om Israel og USA afskrækker Iran og Hizbollah.

Hvis de ikke gør det, er også Gaza-scenariet helt åbent!